

STUDIUL PRIVIND ETIOLOGIA INFECȚIILOR BACTERIENE NON-GONOCOCICE/NON-CLAMIDIOZICE UROGENITALE

Rusu O.¹, Nastas M.¹, Leu I.¹, Bețiu M.²

¹IMSP Spitalul Raional Anenii Noi, Republica Moldova

²Catedra de dermatovenerologie, Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițanu”, mun. Chișinău, Republica Moldova

Introducere

Infecțiile urogenitale majore sunt cele provocate de *Neisseria gonorrhoeae* și *Chlamydia trachomatis*, având potențialul ascendent de a afecta primar uretra și endocervixul. În același timp, în două treimi din cazuri, infecțiile urogenitale sunt cauzate de alți agenți patogeni, inclusiv bacterii, protozoare, levuri și viruși. Aceste infecții au adesea o evoluție cronică și recurentă, cu localizare primară uretrală și vaginală, diminuând semnificativ calitatea vieții pacienților. Tratamentul sindromic al acestor infecții nu este suficient în multe cazuri. Stabilirea etiologiei infecțiilor urogenitale non-gonococice/non-clamidiozice și instituirea unui tratament adecvat pot reprezenta o provocare în practica medicală.

Scopul lucrării

Studierea spectrului etiologic al infecțiilor bacteriene non-gonococice și non-chlamidiozice în cazurile de uretrită și leucoree vaginală, în vederea optimizării conduitei terapeutice.

Materiale și metode

Studiul a fost efectuat pe un eșantion de 2132 de pacienți consultați la Spitalul Raional Anenii Noi în perioada 2019-2023, fiind examinați de medicul dermatovenerolog în 944 de cazuri și de medicul obstetrician-ginecolog în 1188 de cazuri. Metoda de laborator aplicată a fost cultura pe mediul cu agar-agar sau geloză-sânge.

Rezultate

Din cele 2132 de persoane examinate, 1228 (57,6%) au prezentat semne de secreție uretrală și/sau vaginală. Spectrul infecțiilor bacteriene depistate la pacienții cu semne clinice a fost următorul: *Stafilococcus aureus* – 214 (17,4%); *Stafilococcus haemolyticus* – 226 (18,4%); *Streptococcus pyogenes* – 11 (0,9%); alți *Streptococcus spp.* – 64 (5,2%); *Enterococcus* – 306 (24,9%); *Escherichia coli* – 210 (17,1%), *Klebsiella spp.* – 112 (9,1%), *Proteus spp.* – 78 (6,4%), alte bacterii – 7 (0,6%). Prezența a doua infecții a fost stabilită în aproximativ 40% dintre cazuri.

Discuții

Infecțiile bacteriene non-gonococice/non-clamidiozice, ocazional numite și infecții non-specifice ale tractului urinar, sunt considerate o cauză comună a ureritelor/prostatitelor și a vulvovaginitelor. Etiologia reală a ureritelor și a vaginitelor în perioada actuală rămâne greu de stabilit, din cauza faptului că o bună parte dintre pacienți aplică autotratamentul pentru secrețiile uretrale și vaginale sau acestea sunt tratate sindromic de către medicii de familie sau asistenții medicali. Eșecul acestor tratamente și persistența semnelor clinice îndreaptă pacienții către serviciul medical specializat, apt să stabilească etiologia afecțiunilor urogenitale inflamatorii. Studiul a arătat ponderea dominantă de 42% a infecțiilor enterococice, inclusiv cu *Escherichia coli*, urmate de infecțiile stafilococice cu 35,8%. A fost stabilită ponderea de aproximativ 40% a polimicrobismului bacterian, depistat în infecțiile urogenitale bacteriene non-gonococice/non-clamidiozice.

Bibliografie

1. Thapa, D. P., & Rana, A. (2023). Awareness and Pattern of Sexually Transmitted Diseases: A Hospital Based Study. *Nepal Journal of Dermatology, Venereology & Leprology*, 21(2), 20–27. <https://doi.org/10.3126/njdl.v21i2.55298>
2. Semwogerere M, Dear N, Tunnage J, Reed D, Kibuuka H, Kiweewa F, et al; AFRICOS Study Group. Factors associated with sexually transmitted infections among care-seeking adults in the; African Cohort Study. *BMC Public Health*. 2021;21(1):738. <https://doi.org/10.1186/s12889-021-10762-4>.

STUDY REGARDING THE ETIOLOGY OF NON-GONOCOCCAL/NON-CHLAMYDIAL UROGENITAL BACTERIAL INFECTIONS

Rusu O.¹, Nastas M.¹, Leu I.¹, Betiu M.²

¹ Anenii Noi District Hospital

² Department of Dermatovenerology, "Nicolae Testemitanu" State University of Medicine and Pharmacy, Chisinau municipality, Republic of Moldova

Introduction

Major urogenital infections are those caused by *Neisseria gonorrhoeae* and *Chlamydia trachomatis*, with the potential for ascending urethral and primary endocervical involvement. At the same time, in 2/3 of cases, urogenital infections are caused by other germs, including bacteria, protozoa, yeasts, and viruses. These often have a chronic and recurrent course, with primary urethral and vaginal localization, significantly diminishing patients' quality of life. Syndromic treatment of these infections is not sufficient in many cases. Establishing the etiology of non-gonococcal/non-chlamydial urogenital infections and instituting appropriate treatment can be a challenge in medical practice.

Researchers **aim** was to study the etiological spectrum of non-gonococcal and non-chlamydial bacterial infections in urethritis/vaginal discharge with the aim of optimizing their management.

Material and methods

The study was conducted on 2132 patients seen at Anenii-Noi District Hospital between 2019 and 2023, with 944 cases examined by a dermatovenerologist and 1188 cases by an obstetrician-gynecologist. The laboratory method applied was culture on blood agar or gelatin-blood medium.

Results

Out of 2132 examined individuals, 1228 (57.6%) had signs of urethral and/or vaginal discharge. The spectrum of bacterial infections detected in patients with clinical signs was as follows: *Staphylococcus aureus* - 214 (17.4%); *Staphylococcus haemolyticus* - 226 (18.4%); *Streptococcus pyogenes* - 11 (0.9%); other *Streptococcus* spp. - 64 (5.2%); *Enterococcus* - 306 (24.9%); *Escherichia coli* - 210 (17.1%); *Klebsiella* spp. - 112 (9.1%); *Proteus* spp. - 78 (6.4%); other bacteria - 7 (0.6%). The presence of dual infections was established in approximately 40% of cases.

Discussion

Non-gonococcal/non-chlamydial bacterial infections, occasionally referred to as nonspecific urinary tract infections, are considered a common cause of urethritis/prostatitis and vulvovaginitis. The actual etiology of urethritis and vaginitis remains difficult to establish nowadays, as a significant portion of patients self-medicate for urethral and vaginal discharges or are treated syndromally by family doctors or nurses. The failure of these treatments and the persistence of clinical signs direct patients to specialized medical services capable of establishing the etiology of inflammatory urogenital conditions. The study showed the dominant proportion of enterococcal infections at 42%, including those with *Escherichia*, closely followed by staphylococcal infections at 35.8%. The study also established a proportion of approximately 40% for bacterial polymicrobialism detected in non-gonococcal/non-chlamydial urogenital bacterial infections.

References

1. Thapa, D. P., & Rana, A. (2023). Awareness and Pattern of Sexually Transmitted Diseases: A Hospital Based Study. *Nepal Journal of Dermatology, Venereology & Leprology*, 21(2), 20–27. <https://doi.org/10.3126/njdv1.v21i2.55298>.
2. Semwogerere M, Dear N, Tunnage J, Reed D, Kibuuka H, Kiweewa F, et al; AFRICOS Study Group. Factors associated with sexually transmitted infections among care-seeking adults in the; African Cohort Study. *BMC Public Health*. 2021;21(1):738. <https://doi.org/10.1186/s12889-021-10762-4>.